RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 216.031 van 27 oktober 2011
in de zaak A. 201.267/VII-38.185.

In zake : Francis SIOR
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Yolande Doucet
kantoor houdend te 1000 Brussel
Van Eyckstraat 44, bus 6
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bernard Derveaux
kantoor houdend te 3078 Kortenberg
Veldstraat 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 28 juli 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant van 21 april 2011 waarbij aan Francis Sior een vergunning tot het voorhanden hebben van vuurwapens wordt geweigerd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 oktober 2011.

Kamervoorzitter Luc Hellin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Yolande Doucet, die verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Bernard Derveaux, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker bezit meerdere vuurwapens, die krachtens de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens (hierna : wapenwet) vergunningsplichtig zijn geworden.

3.2. Op 20 augustus 2009 schrijft de verzoeker in verband met de regularisatie van zijn wapens aan de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant het volgende :

> "Na mijn inlichtingen te hebben genomen in de Sint Hubert Club hoe ik moest doen in deze situatie met de nieuwe wet voor wapens, hebben ze mij toen aangeraden om te wachten omdat de wet voortdurend zou 'veranderen'. Wat ik dus heb gedaan…
>
> Vandaag verneem ik via de wapeninspecteur van mijn gemeente dat ik voor oktober 2008 het nodige hoefde te doen! Omdat ik niet op de hoogte was gebracht is dit niet gebeurd!
>
> Ik vraag U dan ook om zo vriendelijk te zijn me zo spoedig de toestemming te geven om mijn situatie te regulariseren, omdat ik ondanks deze onprettige situatie, toch van goede aard ben".

3.3. Op 3 september 2009 antwoordt de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant dat de regularisatieperiode sedert 31 oktober 2008 is afgelopen en dat hij nog steeds een aanvraag kan indienen bij de gouverneur die, gelet op de laattijdigheid, deze zal doorsturen aan de procureur des Konings en dat het aan de procureur des Konings is om te bepalen of hij zijn wapens nog kan regulariseren.

3.4. Op 16 september 2009 dient de verzoeker vervolgens een aanvraag in om een vergunning tot het voorhanden hebben van zijn wapens te verkrijgen.

3.5. Met het bestreden besluit van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant van 21 april 2011 wordt de aanvraag van de verzoeker onontvankelijk verklaard.

Deze beslissing is als volgt gemotiveerd :

> "Volgens artikel 44 §2 van de wapenwet van 8 juni 2006 moest eenieder die op de datum van de inwerkingtreding van de wapenwet een vuurwapen voorhanden heeft dat krachtens de wet vergunningsplichtig is geworden, daarvan uiterlijk op 31 oktober 2008 aangifte doen bij de gouverneur, door bemiddeling van de lokale politie. Indien de betrokkene houder is van een jachtverlof of een sportschutterslicentie wordt het wapen automatisch op zijn naam geregistreerd.
>
> De vermelde vuurwapens behoren tot de categorie van wapens die vergunningsplichtig werden door de wapenwet van 8 juni 2006.
>
> Betrokkene diende deze wapens dus voor 31 oktober 2008 aan te geven bij de gouverneur. Hij deed dit echter pas op 16 september 2009.
>
> Er kan dus geen vergunning voor de vermelde wapens worden uitgereikt".

3.6. Ter zitting heeft de raadsman van de verzoeker medegedeeld dat de wapens thans bij de politiediensten berusten.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

Excepties

4. De verwerende partij werpt op dat de gouverneur reeds bij brief van 3 september 2009 aan de verzoeker had meegedeeld dat de aanvraag om zijn wapens te regulariseren laattijdig was en dat de verzoeker hiertegen geen beroep heeft ingesteld, zodat zijn vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging verjaard zou zijn.

5. De verwerende partij stelt ook dat aangezien niet wordt betwist dat de regularisatieaanvraag van de verzoeker op grond van artikel 44, § 2, van de wapenwet laattijdig was en er geen regularisatie mogelijk is, de verzoeker geen belang bij de schorsing en nietigverklaring van de thans bestreden beslissing zou hebben.

Beoordeling

6. Over die excepties zou slechts uitspraak moeten worden gedaan indien aan de beide, cumulatieve voorwaarden om tot de schorsing van de tenuitvoerlegging over te gaan is voldaan, wat te dezen, zoals zal blijken, niet het geval is.

V. Onderzoek van de vordering

7. Volgens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Standpunt van de partijen

8. Met betrekking tot de tweede voorwaarde stelt de verzoeker wat volgt :

"Zoals gezegd, is verzoeker al sinds meer dan 20 jaar jager, waarvoor hij de jachtwapens aanwendt waarvoor vergunning werd aangevraagd en waarvan hij ingevolge het bestreden besluit afstand dient te doen binnen de vijftien dagen.

Verzoeker is eigenaar van deze jachtwapens, die een belangrijke niet enkel een financiële maar ook een emotionele waarde vertegenwoordigen.

De uitvoering van de bestreden beslissing betekent dat verzoeker afstand dient te doen van zijn jachtwapens voor vernietiging en deze voorgoed verloren dreigen te gaan.

Verzoeker zou zich tevens verhinderd zien zijn jachtactiviteit uit te oefenen; terwijl het komende jachtseizoen zich aandient.

Dat het onredelijk voorkomt dat verzoeker afstand dien(t) te doen van zijn jachtwapens binnen de 15 dagen, terwijl de provinciegouverneur meer dan anderhalf jaar behoefde om de aanvraag van verzoeker te beantwoorden.

De onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing berokkent onvermijdelijk ernstige nadelen, die elk afzonderlijk, minstens samen genomen niet alleszins moeilijk te herstellen en ernstig zijn; een schadeloosstelling kan dat nadeel in geen geval volkomen herstellen.

Enkel de gevorderde schorsing door de Raad van State kan deze niet of moeilijk te herstellen ernstige nadelen beletten".

9. De verwerende partij antwoordt hierop als volgt :

"a. Verzoeker bezat wapens die onder de oude wapenwet niet vergunningsplichtig waren. De nieuwe wapenwet voorzag een regularisatieperiode gedurende dewelke hij de wapens vóór 31 oktober 2008 bij de politie moest aanbieden ter registratie. Aangezien hij dit naliet, staat het vast dat hij vanaf 01 november 2008 niet meer gerechtigd was de wapens te houden en dat recht evenmin sedert dan verwierf.

In het bestreden besluit wordt bevestigd dat verzoeker dat recht op het houden van de wapens niet bezat en hij deze situatie niet meer kan regulariseren. Bijgevolg ontneemt het bestreden besluit aan verzoeker geen recht en kan verzoeker dan ook niet pretenderen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te lijden door de uitvoering van het besluit.

Met andere woorden, indien het bestreden besluit zou worden geschorst, quod non, herneemt daarmee verzoeker niet het recht om wapens te houden en bezitten (er ermee te gaan jagen); de regularisatieperiode is inmiddels bijna drie jaar afgesloten.

b. Evenmin levert verzoeker het bewijs dat het te ondergane nadeel ernstig er moeilijk te herstellen zou zijn.

Het bestreden besluit handelt niet over het eigendomsrecht over de wapens, alleen over het bezitsrecht ervan.

Verzoeker stelt zelf dat zijn nadeel financieel zou zijn; een financieel nadeel is evenmin moeilijk te herstellen.

Dat hij ook een emotioneel nadeel zou lijden, is niet bewezen. Verzoeker toont niet aan dat hij al meer dan twintig jaar een jager is; alleen een jachtvergunning voor het Waalse Gewest voor het seizoen 2009-2010 ligt voor, terwijl zelfs geen vergunning voorligt voor het lopende seizoen 2010-2011 of het komende seizoen 2011-2012.

c. Tenslotte toont de verzoeker niet aan, in de mate de uitvoering van het besluit binnen een termijn van 15 dagen inderdaad als onredelijk zou worden aanzien, quod non, zulks hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou kunnen berokkenen. Hierboven werd reeds aangetoond dat het nadeel dat hij ondergaat door de inlevering van de wapens niet ernstig is en moeilijk te herstellen.

Bijgevolg heeft de termijn van uitvoering van de bestreden beslissing helemaal geen verband met het nadeel dat de verzoeker zou l(ij)den.

d. Uit wat voorafgaat blijkt reeds dat aan één van de beide voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te bekomen, niet is voldaan".

Beoordeling

10. Met de gevorderde schorsing van de tenuitvoerlegging wil de verzoeker in de eerste plaats vermijden dat de vernietiging van de bestreden beslissing te laat zou komen omdat zijn wapens intussen, ter uitvoering van de beslissing, reeds vernietigd zouden zijn.

Artikel 3 van het bestreden besluit bepaalt dat de verzoeker binnen de vijftien dagen afstand dient te doen van zijn wapens bij de lokale politie van zijn verblijfplaats.

Uit de debatten is gebleken dat de verzoeker slechts een korte tijd geleden zijn wapens aan de lokale politie heeft moeten afgeven. Hij had voordien evenwel zijn wapens, in afwachting van een uitspraak over het beroep tot nietigverklaring van de bestreden beslissing, in bewaring kunnen geven bij een erkend wapenhandelaar en aldus beletten dat zijn wapens gebeurlijk voortijdig vernietigd zouden worden. De verwerende partij, die deze praktijk aanvaardt,

erkent overigens ook dat het bestreden besluit niet handelt over het eigendomsrecht over de wapens, maar alleen over het bezitsrecht ervan.

De verzoeker voert ook aan dat hij als gevolg van de bestreden beslissing tijdens het komende jachtseizoen niet kan gaan jagen. De onmogelijkheid om in afwachting van de eventuele vernietiging van de betwiste bestuurshandeling een hobby of vrijetijdsbesteding - zelfs als die reeds vele jaren wordt beoefend - verder te beoefenen, is in de regel geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, terwijl de verzoeker in dezen geen buitengewone en uitzonderlijke omstandigheden aantoont om van die vaststelling af te wijken.

De verzoeker toont bijgevolg niet aan dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

11. Uit wat voorafgaat blijkt dat aan één van de voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zevenentwintig oktober tweeduizend en elf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,

bijgestaan door

Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Elisabeth Impens	**Luc Hellin**